

Фразеологія з кожним роком цікавить мовознавців все більше і більше. Вона є скарбницею культурних надбань народу, прагнень та сподівань, у ній відбиваються, як у дзеркалі, колективний розум народу, історичні, героїчні та побутові події. Напевно, коли ми чуємо про фразеологізми з компонентами – назвами їжі, напоїв перше, що спадає на думку, – що вони містять інформацію суто про кухню, спосіб приготування страв. Але це помилкова думка, адже фразеологічні одиниці (ФО) з такими компонентами відображають, інколи завуальовано, життя людини, різні події в її житті.

ФО з компонентами їжі та напоїв фіксують великий спектр емоцій: різноманітні події з життя людини, риси характеру, поведінку людини, її діяльність тощо. Завдяки експресивності фразеологізми набувають нових значень, відтінків. Для фразеологізмів властиві такі явища, як багатозначність, синонімія, антонімія.

Зрозуміло, що будь-який народ має свою культуру та мову, але для кожного з них є спільна тема – «їжа». На сьогодні багато праць присвячено темі гастрономічної культури, адже поняття гастрономії включає не тільки правила приготування їжі, а і є певним «маркером» розвитку суспільства

Таким чином, фразеологізми із компонентом їжа несуть велике смислове навантаження, їх вибір напряду залежить від історичного та культурного минулого народу, адже у мовній картині світу кожної нації діють різні продуктові символи, які передають певні закодовані значення, зрозуміти які може лише носій мови.

Список використаних джерел

1. Комар Л.П. Фразеологічне багатство української мови. Молодь і ринок. №12. 2011. С. 127-130.

2. Ужченко В. Д. Фразеологія української мови. К.: Знання, 2007. 494 с.

Науковий керівник: Максимець О.М., к.філол.н., доцент кафедри суспільно-гуманітарних наук Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

ПРОБЛЕМАТИКА ТА ЖАНРОВО-СТИЛЬОВА ПАРАДИГМА ТВОРЧОСТІ МАКСА КІДРУКА

Радіонова С.Р., *radionovasofia1902@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Новітня українська література досить різноманітна. Сучасне покоління письменників досить важко об'єднати жанровими чи виразними стилістичними особливостями. Наша сучасна література така ж молода, як і держава, тому їй притаманні помилки кожної молодої людини. Література, зокрема письменники та поети, які її створюють, так само протестують проти всіх, намагаючись привернути увагу [1, с.19]. Серед цієї молоді когорти письменників можна виокремити автора бестселерів, письменника сучасної української літератури – Макса Кудрука.

Мета нашої роботи полягає в тому, щоб окреслити проблематику та жанрово-стильову специфіку творчості Макса Кідрука. Письменник частіше всього пише свої книги у жанрі технотрилера. Цей жанр літератури досліджує взаємодію людини із технологіями, з якими може статися катастрофа, також цей жанр є гібридом, у якому використовується наукова фантастика, пригоди та специфічні засоби притаманні жанру трилер.

Тревелог – жанр, з якого почався Кідрук-письменник. Тревелог – це збір цікавої інформації під час перебування в чужій країні. «Мексиканські хроніки», «Подорож на Пуп Землі», «Любов і піраньї», «На Зеландію!» – книги, написані на основі мандрівок автора до віддалених, екзотичних і майже незвіданих для пересічного українця країн. Макс Кідрук розповідає, що не полюбляє сумних, трагічних творів, книжок, які пригнічують: «Життя й без того несолодке, а тому мені геть не імпонують романи, які намагаються показати його ще

гіршим. Я зростав на книгах Даррелла, Сетона-Томпсона, Твена, Лондона, котрі примушували посміхатись, надихали мене і додовали снаги долати усілякі життєві негаразди». Макс Кідрук - мрійник, і тут він в черговий раз нагадав, що ті люди, котрі йдуть по життю своїм власним шляхом набагато щасливищі за тих, хто змирився з буденністю.

«Доки світло не згасне назавжди» – науково-фантастичний роман та соціальна драма з елементами містики. Це наполовину наукова фантастика, яка має під собою доволі жорстке наукове підґрунтя та наполовину – соціальна драма. Цей роман має оригінальний соціальний сюжет, котрий перетинається з іншими творами автора. Книга розповідає про життя одинадцятикласниці Руті та її сестри Індії, про реальність та сновидіння, про вирішення проблем минулого. Роман дає читачу самому відчутти почуття героїв, їх проблеми та радощі. Кідрук захоплює читачів саме емоціональним станом своїх героїв, їх переживанням і відношенням до околиць середовища. Автор вводить у свої твори містику, щоб більш розгорнути сенс книги у жанрі наукової фантастики та соціальної драми. Дія, яка відбувається з головними персонажами роману дає змогу читачу зрозуміти чому саме це відбувається, а не інше, відчутти емоційний стан персонажа. Що до роману його наукова складова гармонійно вписується у сюжет та пояснює багато незрозумілих моментів. Але породжує звичне для таких ситуацій питання - яка ймовірність, що описані події можуть статися у реальному житті? Паралельний світ представлено як сіру, струхнявілу та пусту версію реальності. Так, ніби увесь світ водночас покинули всі люди і він просто руйнувався. Цей світ дуже гарно розкриває нам той стан, у якому знаходиться сама Рута, адже він є її віддзеркаленням. Також роман «Доки світло не згасне назавжди» доповнюється мобільним додатком, де читач може із головою поринути у світ книги та відчутти неймовірні емоції. Додаток і книга тісно взаємопов'язані між собою, що є дуже актуальним для сучасних читачів у більшій частині-молоді.

Отже, Макс Кідрук пише у різних жанрах літератури і з кожним разом вдосконалює свої письменницькі навички. Автор виносить проблему «Власного Я» та сприйняття себе та свого оточення, духовної війни особистості з її вчинками и думками.

Список використаних джерел

1. Маковецький П.П. Сучасність і література в Україні. Точки дотику. Слово. №3 (47) 2011. С. 19-21.

Науковий керівник: Максимець О.М., к.філол.н., доцент кафедри суспільно-гуманітарних наук Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

СТАНОВЛЕННЯ ЕЛЕКТРИКИ, ЯК НАУКИ

Родін Б.О., rodin@ukr.net

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Уперше явища, що нині називаються електричними, були помічені в древньому Китаї, Індії, а пізніше в древній Греції. Від грецької назви бурштину – «електрон» - явище це пізніше отримало найменування електризації. У 1707 році французький фізик дю Фей виявив відмінність між електрикою, що отримується від тертя скляної кулі (чи круга) і отримуваним від тертя круга з деревної смоли. У 1729 гадові англійці Грей і Уилер виявили здатність деяких тіл проводити електрику і уперше вказали на те, що усі тіла можна розділити на провідники і непровідники електрики.

Але значно важливіше відкриття було описане в 1729 році Мушенбреком - професором математики і філософії в місті Лейдене. Він виявив, що скляна банка, обклеєна з обох боків олов'яною фольгою (листочками станиоля), здатна накопичувати електрику.

У 1747-1753 рр. американський учений і державний діяч Бенджамин Франклін провів ряд досліджень і супутніх їм відкриттів. Ввів використовуване досі поняття двох заряджених